உ

கடவுள் துணை.

செந்தமிழ்.

தொகுதி ௧௮] ரௌத்திரி-௵ ஆனி௴ [பகுதி ௮.

Vol. XVIII. June—July. 1920. No. 8.

சிசுபாலசரித்திரம்.

(௨௬௯-ம் பக்கத்தொடர்ச்சி.)

சிசுபாலசரிதத்திலே பின்னுஞ் சிலபாகங்களை இங்கே எழுது கின்றோம். அவைகளையும் பிரபுக்கள், புலவர்கள் என்னும் அவ்விரு பாலாரும் நோக்கக்கடவர். பலராமர், உத்தவர் என்னும் இருவர் கருத்தும் இப்பாகத்தில் வருகின்றது.

பலராமர்கருத்து.

கண்ணபிரானே !

இப்பொழுது நீர் சொல்லிய வாக்கியங்கள் சுருக்கமாகத் தோன் றினும் பெருக்கமானபொருள்களைப் பெரிதும் உள்ளடக்கிச் சூத்தி ரம்போன்று துலங்குகின்றன. உமதுகருத்தை அநுசரித்துச் சில வாக்கியங்களை யாமும் இப்பொழுது சொல்லுகின்றோம். அவை சூத் திரப்பொருள்களை விரித்துவிளக்கும் விருத்தியுரைபோன்றுவிளங் குக. சிசுபாலனைக் கொலைபுரியச் செல்லுதலே அவசியம் என்று கருது கின்றீர். அது நன்றன்று. எண்ணித் துணிவு பெறாமல் எக் கருமத் திலும் எழும்பலாகாது. வகையற எண்ணியபின்னே எழுதல் வேண்டும்.

திருக்குறள்.

வகையறச் சூழா தெழுதல் பகைவரைப்
பாத்திப் படுப்பதோ ராறு.

போர்புரிதற்குப்போகும் புருடர் தருமசாத்திரங்களிற் சொல்லப்பட்ட நட்பாக்கல், பகையாக்கல், மேற்செல்லுதல், இருத்தல், பிரித்தல், கூட்டல் என்னும் அறுவகைக்குணங்களையும், அறிவுவலி பெருமைவலி, ஆண்மைவலி என்னும் மூவகை வலிகளையும் அவற்றால் வரும் மூவகைப்பேறுகளையும் பிறவற்றையும் முற்ற அறிந்திருத்தல் ஆவசியகம்.

இரகுவமிசம்.

இனந்தரு சந்திவிக் கிரகம் யானமா
சனந்துவை தத்தொடாச் சிரயந் தாமெனும்
மனந்தகு குணங்களோ ராறும் வல்லகோ
அனந்தபூ பாலர்கட் கரச னவனே.

(சந்தி - நட்பாக்கல். விக்கிரகம் - பகையாக்கல். யானம் - மேற்சேறல். ஆசனம் - இருத்தல். துவைதம் - பிரித்தல். ஆச்சிரயம் - சார்தல். பூபாலர் - அரசர்.)

நல்லனவுந் தீயனவு நாடி உள்ளவாறே சொல்லும் நல்லறிவாளரோடு கூடி ஆராய்ந்தறியும் அறிவாகிய ஆலோசனையை ஆரம்பத்தின் முன்னரே செய்தல் வேண்டும். ஆலோசித்து அவர்கள் சொல்லும் வார்த்தைகளையும் அவாவோடுங் கேட்டல்வேண்டும். அவர் வார்த்தைகள் அவமேபோகாமல் நலமே தருவனவாய் அறிவை வளர்க்கும். காரியங்களை அறியாத வாசாலகருடைய வார்த்தைகளைக் கேட்டலால் வரும் பயன் இல்லை. அவர் வார்த்தைகள் இலக்குத் தவறிய அம்பே போல வழ்பேயாய் விலக்குண்டு விளைும். அறிவாளர் எண்ணிச் சொல்லிய துணிவைத் தாமுமே எண்ணித் துணிதல் வேண்டும். துணிந்த காரியத்தை நெடுநீர், மறவிமுதலியனவின்றிச் சடிதியிலே தொடங்கல்வேண்டும்.

திருக்குறள்.

நெடுநீர் மறவி மடிதுயி னான்கும்
கெடுநீரார் காமக் கலன்.

இரவியம், சேனை முதலியவைகளாலே தமக்குளதாய வளர்ச்சியையும், பகைவனுக்குளதாய தளர்ச்சியையும் நோக்கி "யாம் எழுச்சியும் நிலைபேறுமுடையேம். இப் பகை யாதுசெய்யும்" என்று மனம் மகிழ்ந்து பகைமேற்செல்லாது வாளாவிருத்தல் நலமமைந்த செயலன்று. பகை சிறியது என்று பராமுகஞ் செய்யாமல் வேரோடும் பிடுங்கி மேலெழுதலே எழுச்சியாகும். வேரோடும் பிடுங்காதொழியின், அப் பகை மேன்மேல் வளர்ந்து மிருந்து கெடுக்கத் துணியும். நிலை பேறும் இல்லதாகும். அபிமானமுடையோர் பகைவரை முற்றாகப் பரிகரித்தே எழுச்சியும் நிலைபேறும் எய்துவர். பகையைச் சிறியது என்று பரிகரியாது விட்டவர் பெரிதும் பிழைப்பாடு எய்துவர்.

நீதிநெறிவிளக்கம்.

சிறிய பகையெனினு மோம்புத றேற்றார்
பெரிதும் பிழைப்பா டுடையர்—நிறைகயத்
தாழ்நீர் மடுவிற் றவளை குதிப்பினும்
யானை நிழல்காண் பரிது.

அந்தச் சிசுபாலன் பிதாவழியால் வந்த உறவு பற்றி இயல்பிலமைந்த மித்திரனாய் இருக்கின்றான். தீங்குபுரியுந் திறம்பற்றி இடையில் வந்த சத்துருவாயும் இருக்கின்றான். மித்திரன் என்பது பற்றிப் பொறுத்து நட்பாக்குதற்கும், சத்துரு என்பதுபற்றி ஒறுத்துப் பகையாக்குதற்கும் உரியனாகின்றான். அவனை எப்படி ஆக்குதல் நல்லது? நட்பாக்குதல் நல்லதா? பகையாக்குதல் நல்லதா? அடிக்கடி தீங்குபுரியும் மிடுக்கனாய் இருத்தலால் அவனை நட்பாக்கல் நல்லதன்று அவனோ துர்க்குணன். பின்னும் பின்னுந் தீங்குசெய்வான். அவனைப் பகையாக்குதலே நல்லது. உறவனாயினும் தீங்குபுரியுந் துர்க்குணனை ஒறுத்துத் தள்ளல்வேண்டும் என்றும், பகைவனாயினும் நன்குபுரியுஞ் சற்குணனைப் பொறுத்துக் கொள்ளல்வேண்டும் என்றும், தருமசாத்திரஞ் சொல்லுகின்றது.

அவன் உறவனாயிருந்துஞ் சும்மா இருந்தானா? இல்லை. உமக்குந் தீங்குபுரிந்தான். எமக்குந் தீங்கு புரிந்தான். பிறர்க்குந் தீங்கு புரிந்தான். தனக்கு நியமித்த உருக்குமிணி என்னும் கன்னிகையை உமக்கு மனைவியாக்கி நீர் கொண்டநாளேதொடங்கி உம்மீது வைரம் வைத்துச் சாதித்துவருகின்றான். நரகாசுரனைக் கொல்வதற்கு நீர் சென்ற அந்தச்சமயத்திலும் உம்முடைய துவாரகாபுரியை ஒருங்கே முற்றுகைசெய்து பெரும்போர் விளைத்தான். உமது தந்தையாகிய வசுதேவனுடைய அசுவமேதயாகத்தை அழிக்கக்கருதி அங்கே விட்ட குதிரையை எங்கேயோ கொண்டுபோய் மறைத்தான். இரைவதக மலையிலே பொழுதுபோக்கின்பொருட்டுப் போயிருந்த யாதவரையும் பிடித் தடித்துக் கயிற்றாற் கட்டிக் காவலிலும் வைத்தான். வப்புரு என்னும் யாதவனுடைய மனைவியையும் வலாத்காரமாகக் கவர்ந்தான். இப்படியே எண்ணில்லாத தீங்குகள் பலர்க்குஞ் செய்தான். இப்பொழுதுந் தீங்கு புரிந்துவருகின்றான். அந்தோ இந்தத் துரோகி இருக்கும்வரைக்கும் எங்களுக்குச் சுகம் என்பது கனவினும் இல்லை. இவனைக் கொலைசெய்து துயரைநீக்குதல் அவசியம். இவனுக்குத் துணையாயிருந்த வீரனாகிய சராசந்தனும் முன்னரே வீமசேனன்கையாலே முடிந்துபோனான். இப்பொழுது இந்தச் சிசுபாலனைநோக்கிச் சேனைகளோடுஞ் சேதிதேசஞ் செல்லுதல் நல்லது. சேதிதேசத்துவிருக்ஷங்களை முறிக்கும்படி யானைச்சேனைகள் செல்லுக. சிசுபாலனுடைய மாகிஷ்மதிநகரியை முற்றுகை செய்யும்படி யாதவசேனைகள் செல்லுக. யாகம்நோக்கி இந்திரப்பிரஸ்தஞ்செல்லுதல் இப்பொழுது வேண்டாம். தருமபுத்திரர் தமது யாகத்தைத் தாமே செய்யக்கடவர். தேவராசன் தேவுலகைக் காக்கக்கடவன். சூரியன் வானிலே துலங்கக்கடவன். நாம் நமது பகைவரை வெல்லக்கடவேம். என்று தமதுகருத்தைப் பலராமர் சொல்லிமுடித்தார்.

முடித்த பொழுதே கண்ணபிரான் கற்றுத்தெளிந்த வித்தகரிற் பன்னாரகிய உத்தவரை நோக்கினார். உத்தவரும் தமது வித்தியா குருவாகிய வியாழபகவானைப்போன்று கண்ணபிரானுக்கு முன்னரே நின்று கனிவமைந்த வாக்கியங்கள்கொண்டு துணிவமைந்த தமதுகருத்தைச் சொல்லுவார்.

உத்தவர்கருத்து.

கண்ணபிரானே !

இப்பொழுது மூத்தோராகிய பலராமர் சொல்லிய வார்த்தைகள் பூரணமடைந்து பொலிந்து விளங்குகின்றன. எமது வார்த்தைகளுக்கோ இங்கே இடமில்லை. நீரோ எமது வார்த்தைகளையுங் கேட்க விரும்புகின்றீர். தருமசாத்திரப்பொருள்களைத் தவறின்றிக் கிரமமாய் அறிந்த அறிவாளராகிய உமக்குத் தருமசாத்திரக்கருத்துக்களைத் தழுவி நாம் சொல்லும் வார்த்தைகள் படித்த பாடங்களை அடிக்கடி சொல்லும் அப்பியாசம் போன்றிருக்கும். அப்படியிருந்தாலும் எமது வார்த்தைகளையும் இங்கே சொல்லி உமது வேட்கையையும் ஒருவாறு முடிக்கின்றாம்.

வெற்றிமுதலிய காரியசித்திகளைவிரும்பும் அரசரும் பிறரும் ஆலோசனையையும் முயற்சியையும் அவசியஞ் செய்துகொள்ளவேண்டும். ஆலோசனையும் முயற்சியும் பின்னர்வந்து கைகூடும் பெருமைக்கு முன்னர்வந்துநிற்கும் மூலகாரணங்களாகும். ஆலோசனையே முன்னர்ச் செய்துமுடிக்கவேண்டியது. முயற்சிக்கும் ஆலோசனையே மூலம். ஆலோசனையைக் கைக்கொண்டு முடித்தே முயற்சி செய்யவேண்டியது. ஆலோசனையைக் கைக்கொள்ளும் அறிவாளர் எக்காரியங்களையும் இளைப்பென்பதின்றித் தக்காங்குசெய்து தவறின்றி முடிப்பர். ஆலோசனையைக் கைக்கொள்ளாமல் அவமதித்துவிட்டு முயற்சிமாத்திரஞ்செய்யும் மூடர் முடிக்கும்வழிதெரியாமல் முட்டுப்பட்டுக் காரியங்களையும் இடையிற் கைவிடுவர். ஆலோசனையைக் கைக்கொள்ளும் அறிவாளர் சரீரத்திலே சிறுகத்தைத்து உள்ளேபோய் உயிரைப்பிரித்துக் கொலைத்தொழில்புரியுங் கூரிய பாணம்போலச் சிறிய முயற்சிசெய்து பெரியகாரியங்களையும் பிரயாசமின்றி முடிப்பர். ஆலோசனையைக் கைக்கொள்ளாமல் அவமதிக்கும் மூடர் எலியைப் பிடித்தற்கு மலையைத் தளைக்கும் மடமான்போலச் சிறியகாரியத்துக்கும் பெரியமுயற்சிகள்செய்து பிரயாசப்படுவர்; ஆலோசனையைக் கைக்கொள்ளும் அறிவாளர் பொறுமையாளராயிருந்து முயற்சிகளை முற்றுகச்செய்து காரியங்களையுந் தவறாதுமுடிப்பர். ஆலோசனையைக் கைக்கொள்ளாமல் அவமதிக்கும் மூடர் பயனடைதலிலே அவசியப்

பட்டு முயற்சிகளை முற்றுகச்செய்யாமற் குறையாகவிட்டுக் காரியங் களையும் இடையிற் கைவிடுவர்.

ஆலோசனையைக் கைக்கொள்ளும் அறிவாளராயிருந்தாலும் அவதானமே பொருளாய்க்கொண்டு காரியத்திற் கண்ணுயிருப்பவரே கருதியபயனுங் கைகூடப்பெறுவர். காரியத்திற் கண்ணுயிருப்பவர் நித்திரையையும் பாரார். நிந்தையையும் பாரார். சத்துருவையும் பாரார். சரீரநோவினையும் பாரார். பொழுதையும் பாரார். போசனத்தையும் பாரார்.

நீதிநெறிவிளக்கம்.

மெய்வருத்தம் பாரார் பசிநோக்கார் கண்டுஞ்சார்
எவ்வெவர் தீமையு மேற்கொள்ளார்—செவ்வி
அருமையும் பாரா ரவமதிப்புங் கொள்ளார்
கருமமே கண்ணு யினர்.

காரியத்திலே கண்ணுயிருத்தலில்லாதவர் உறுதியான உபாயவழியிலே நின்றாலும் மிருகவேட்டை கருதி ஒளியிருந்து துயில்புரிந்த வேடன்போலப் பயனிழந்து வருந்துவர். அவரோ பலவழியாலுங் காரியத்தைக் கைவிட்டுப் பயனிழப்பர். நித்திரை கொள்ளுவர். நிந்தையைக் கேட்பர்! சத்துருவைச் சாடுவர்! சரீரவருத்தம் நாடுவர்! பசியைநோக்குவர்! பராக்காயும் இருப்பர்!

ஆலோசனையின்முடிவாய்த் துணிவுபெற்றகாரியத்திலே தளர்ச்சியின்றி முயற்சிசெய்யவேண்டும். முயற்சியின்றி ஒருகாரியமும் முடியாது. முயற்சியினலே செல்வம் வந்துசேருகின்றது. செல்வத்தினலே சேனை வந்துசேருகின்றது. செல்வத்தாலுஞ் சேனையாலும் பெறுதற்கரிய பெருமை வந்துசேருகின்றது.

சீவகசிந்தாமணி.

பொன்னி னுகும் பொருபடை யப்படை
தன்னி னுகுந் தரணி தரணியிற்
பின்னை யாகும் பெரும்பொரு ளப்பொருள்
துன்னுங் காலத் துன்னுதன வில்லையே.

முயற்சியே பெருமைக்கும் மூலகாரணம். "முயன்றால் ஐந்தலை நாக நன்மணியும் பெறலாம்." என்பர். பொறுத்திருந்துசெய்யும்பகுதியவாகியகாரியங்களிலே முயற்சியை நிறுத்திப் பொறுத்திருந்து பின்னர்க் காலம்வந்துழிச் செய்யவேண்டும். "தெய்வந் தானேதரும்" என்று சிந்தனைசெய்து முயற்சியை எப்பொழுதும் கைவிட்டிருத்தல் மூடத்தனம். அறிவாளர் தெய்வத்தையுங் கொள்ளுவர்; முயற்சியையுங் கொள்ளுவர். சொல்லும் பொருளுந் தொடர்ந்து பாட்டாதல் போலத் தெய்வமும் முயற்சியுஞ் சேர்ந்து காரியங்கள் கைகூடும் என்பர். காரியங்கள் காலத்திலே முடிதற்கு முயற்சிவேண்டும். வட்டிலிற் சோறு வாயிற்புகுதற்குக் கையின்முயற்சிவேண்டும்.

முயற்சிவலி, ஆலோசனைவலி, பெருமைவலி என்னும் மூவகை வலிகளையும் தரித்திருக்குந் தலைமையாளர், யாவரும் வந்து பரிவாரமாய்ச் சுற்றிநின்று துணைசெய்யப்பெற்றுப் பூமிமுழுதையும் ஆளுவர்.

இரகுவமிசம்.

மந்திரம் பிரபுவுற் சாக மாம்வல
மூந்துறு சந்திகண் மூன்று மங்கது
தந்திடு சித்தியுந் தரிக்கு மன்னவற்
கெந்தமா நிலங்கொலோ வெய்தி டாதவே.

(மந்திரசத்தி-ஆலோசனைவலி. பிரபுசத்தி-பெருமைவலி. உற்சாகசத்தி-முயற்சிவலி. அங்கது தந்திடுசித்தி-மந்திரசித்தி, பிரபுசித்தி, உற்சாகசித்தி என்பன. சித்தி - பேறு.)

கண்ணபிரானே!

நீர் இப்போது சிசுபாலன்மேற் போர்செய்யப்போகும்முயற்சிக்கும் ஆலோசனை அவசியமாகவேண்டும். போதற்குமுன்னரே உம்மிடத்துள்ள வலிமைகளின் நிலைமைகளையும், அவனிடத்துள்ள வலிமைகளின் நிலைமைகளையும் நோக்கவேண்டும். உமக்கும் அவனுக்குமுள்ள காலம் இடம் என்பவற்றின் நிலைமைகளையும் நோக்கவேண்டும். போர்தொடங்கும் நெறிமுதலியவைகளையும் நோக்கவேண்டும். இவைகளையெல்லாம் நோக்காமற் பொள்ளெனப் போருக்கெழுதல் நல்லதோர் செயலன்று.

அந்தச் சிசுபாலன் அற்பமான ஒரு சத்துரு என்று அவமதிக்கத்தக்கவனல்லன். அவனோ போர்த்தொழிற் பயிற்சியிலே கீர்த்தி பெற்ற மகாவீரன்! சென்றபோரிடை வென்றியேபெறுந் தீரன்; துணைவலியான் மிக்க சூரன்! கலங்காநிலையமைந்த அகங்காரகுணவினைகாரன்! பலநோய்களையுந் துணையாகப்பற்றிவரும் க்ஷயரோகம் என்னும் பெருநோய்போலப் பலவரசர்களையுந் துணையாகப்பற்றி வருவான். அவனுக்கு நண்புமிக்கதுணைவராய்க் காலயவன், சாலுவன் முதலிய காவலரும் வருவார்; உம்மீது வைரம்வைத்திருக்கும் வாணாசுரனும் அவனோடு சேருவன்; பெருந்துணையுள்ளவர் காரியங்களின் முடிவை விரைந்து காணுவர்.

அன்றியும் நீர் சென்றுநின்று போராடுங் களத்திலே பல அரசர்களும் வந்துகூடுவர். அவனோடு நட்புக்கொண்டிருக்கும் அரசரும், உம்மோடு பகைகொண்டிருக்கும் அரசரும் அவனோடு கூடிவந்து உம்மொடு போராடுவர். அவனோடு பகைகொண்டிருக்கும் அரசரும், உம்மொடு நட்புக்கொண்டிருக்கும் அரசரும் உம்மொடு கூடிவந்து அவனொடு போராடுவர். தருமபுத்திரருடைய யாகத்துக்கும் போகவேண்டிய அரசருள்ளும் பலர் அங்கேவந்து நிற்பார். அந்த யாகமும் அரசருள்ளே பலரும் போகாமையாற் பங்கப்பாடெய்தும்; தருமபுத்திரரும் "அந்தோ! இந்தப்போரை எழுப்பி எமது யாகத்துக்குப் பங்கம் செய்தீர்" என்று உம்மைக் கோறுகோறுப்பர். சத்துருவில்லாதவர் எனப் பொருள்படுகின்ற "அசாதசத்துரு" என்னும் பெயரும்பூண்டு இன்று வரையுஞ் சத்துருவின்றி இருந்த தருமபுத்திரருக்கு இப்பொழுது வந்தடையும் முதற்சத்துருவுமாவீர்! அந்த யாககாரியமாகிய பாரத்தை நீரே சுமந்து நிறைவேற்றுவீர் என்று முற்றும் நம்பியிருந்த மித்திரராகிய தருமபுத்திரர் அந்தப் பாரத்தைத் தாமே சுமக்கவேண்டியவராவர். ஆகவே அவர்மனமும் வேறுபடும். வலியவராயினுஞ் சத்துருக்களைத் தண்டனையாலே மெல்லமெல்ல வசமாக்கி இணக்கலாம். மித்திரர்மனம் வேறுபட்டால் அவரை எதனாலும் இணக்கல் அரிது.

இனி, மித்திரகாரியத்தினுந் தேவகாரியமே மிக்கது என்பீர் போலும். அவியுணவாகிய சுவையமுதத்தைத் தமக்குக்கொடுக்கும்

யாகத்தை முடித்தல் தேவர்க்கும் பிரியமாயிருக்கும். சத்துருவைக் கொல்லுதலிலே அத்தனைப் பிரியம் இருக்கமாட்டாது. அவியுணவை விரும்பியுண்ணும் தேவர்க்கு அவியுணவுகொடுத்தலால் யாகத்தைத் தேவகாரியம் என்று சொல்லலாம். தேவர்கள் மனம் வெறுத்தற்கு இடமேஇல்லை. தருமபுத்திரருடைய மனப் வேறுபட்டாமையையும் பிறவற்றையும் நோக்கிச் சிறிது பொறுத்திருத்தல் நல்லது. பொறுத்திருத்தற்கு வேறே ஒருகாரணமு முண்டு. அதனையுஞ் சொல்லுவாம்.

அந்தச் சிசுபாலன் குழந்தையாய்ப் பிறந்தபொழுது நான்கு கைகளும் நெற்றிக்கண்ணோடு மூன்றுகண்களுங்கொண்டு தோன்றினான். அந்தக்குழந்தையின் அற்புதமான வடிவைப் பற்பலரும்பார்க்கும்படி அங்கே போயிருந்தார்கள். யாதவர்களும் போயிருந்தார்கள். நீரும் போயிருந்தீர். தாயாகிய சாத்துவதியானவள் அக்குழந்தையை யாவரும் பார்க்கும்படி எடுத்துவந்து தனித்தனி எல்லார்தமது மடிகளிலும் வைத்தாள். உம்முடையமடியிலும் வைத்தாள். நீரும் பார்த்தீர். நீர் பார்த்தவுடனே மிகையாயிருந்தகைகளிரண்டும் விழுந்துபோக நெற்றிக்கண்ணுந் தெற்றென நீங்கிற்று. அதனைக்கண்ட சாத்துவதி "மிகையான இந்த அவயவங்கள் எவனாலே நீங்குமோ அவனே இவனுக்கு இயமனாவான்" என்று முன்னமே சொன்ன அசரீரிவாக்கினை அந்நேரமே நினைத்து மனத்திலே துயர்கொண்டு நீரே இவனுக்கு இயமனாவீர் என நிச்சயஞ்செய்து புலம்பி அழுது உம்மைநோக்கி "அப்பா! இவன் செய்யுங்குற்றங்களை மனத்திலேகொள்ளாது பொறுத்தருளவேண்டும்" என்று உம்மை இரந்து நெஞ்சிநின்று கேட்டதும், நீரும் அவன்மேலே இரக்கம்வைத்து நூறுகுற்றம்வரையும் பொறுத்துக்கொள்வேன் என்று ஆறுதலான வாக்குக்கொடுத்ததும் உண்டல்லவா? நீரும் நினைத்திருப்பீரே. அந்த வாக்கையும் வாய்க்குமிடம்நோக்கிக் காக்கவேண்டும். வாய்மைதவறலாகாது.

பிரமோத்தரகாண்டம்.

வாய்மைதப்பி னார்க ளிந்த மாநி லத்தி லீனராய்த்
தீமை யுற்று மேலுளோர் பழிக்கவே திரிந்துபின்
தூய்மை யற்ற கும்பியுட்டுளைந்த மூழ்கு வாரென
ஆய்மனுப் பகர்ந்த வேத சாகை முற்று மறையுமே.

காலமும்வந்து கைகூடவேண்டும். அடுத்துமுயன்றாலும் ஆகும் காலன்றி எடுத்தகருமங்கள் வாயா; இராசியமாய்ப்போய் உளவு பார்த்துப் பராமுகமின்றிக் காரியங்களைச் செய்துமுடிக்கத்தக்க ஒற்றரையுங் கண்கள்போலக்கொண்டு கையில் வைத்திருத்தல்வேண்டும். ஒற்றரில்லாத அரசியல் எத்துணைச்சிறப்புடையதாயினும் பாயிரமில்லாத இலக்கணப்பனுவல்போலப் பயன்படமாட்டாது. அந்த ஒற்றர்வழியாகச் சத்துருவின் ஆழ நீளங்களின் அளவையும் அறிதல் வேண்டும். சத்துருவோடு சார்ந்துநிற்குஞ் சனங்களையும் பேதஞ்செய்து பிரித்துவிடவேண்டும். கூட்டத்தக்கவர்களைக் கூட்டிக்கொள்ளவும் வேண்டும்.

இந்திரப்பிரத்தநகரியிலே தருமபுத்திரருடைய இராசசூய யாகத்துக்கு எந்த அரசர்களும் வந்துகூடுவர். உம்மொடுகூடிநின்று பயன் தரத்தக்க அரசர்களை ஒற்றர்வழியாலே அந்தரங்கமாக ஆயத்தமாக்கி யாகத்துக்கு வருந் தலைக்கீடாக அங்கே வரும்படி செய்துகொண்டு நீரும் யாகத்துக்கே போகவேண்டும். எங்களுடைய பெரியகாரியத்துக்கும் அங்கே இடம்வரும். சிசுபாலனும் வருவான். அங்கே நீருந் தலைவராய் நிற்பீர்! தருமபுத்திரரும் இடையூறின்றித் தமது யாகத்தைக் கிரமமாக முடிப்பார். அங்கே செய்யும் அக்கிர பூசையையும் உமக்கே செய்வர். “அக்கிரபூசைக்கு இவருந் தக்கவரா?” என்று சிசுபாலனும் அவனொடுசேர்ந்த நரபாலரும் பொறாமைகொண்டு வாயில்வந்தபடியெல்லாம் நிந்தித்து வாதுக்குஞ் சண்டைக்கும் வருவர். அவரோடிணங்கி அங்கே இருக்கும் அரசருள்ளே சிலர், சபையையும் பாராது தாறுமாறாகப் பேசிச் சீறி நாய்போல எறிவிழும் தீயவரோடிணங்கியிருத்தல் சாலவுந் தீதாய்முடியும் என்று தள்ளி உம்மொடுவந்து சாருவர். அப்போது அத்தீயவர் நீர் காட்டும் வீரியம் என்னும் விளக்கொளியிலே விட்டிற்பூச்சிபோல வீழ்ந்து மாரணம்பெற்று மாளக்கடவர். என்று சத்தமாகிய உத்தவர், தமதுகருத்தைச் சொல்லிமுடித்தார். முடித்தவுடனே மூவரும் தத்தம் உறைவிடங்களைச் சார்ந்தனர். கண்ணபிரான் உத்தவர் கருத்தையே உறுதியாகக்கொண்டார்.

இங்ஙனம்,

அ. குமாரசுவாமிப்பிள்ளை,

சுன்னாகம்.

ஸ்ரீ

பக்கப்போலி.

பக்கப்போலியென்பது பிறர்பொருட்டனுமானத்தில் முதலாவதாயுள்ள பக்கவுறுப்பைப் பிழைபடக்கூறுவதாம்.

இது சிவஞானசித்தியாருள் நால்வகையாகுமெனத் தொகுத்துக் கூறப்பட்டது; இதனை அச் சிவஞானசித்தியாருரைத்தமிழ்பலவும், ஒருதிறப்படாதுவகுத்துப் பெயர்கூறியும், ஒருசில வுதாரணங்காட்டியும், பிறர்கோட்கூறியும் சென்றன.

அவற்றுட் சிவாக்கிரயோகிகளுரையில் "பக்ஷாபாசாதிகளுக்குத் தொகையாகப் பௌஷ்கரானுசாரமாகத் தோஷங்களினது ஸ்வரூபங் கூறுகின்றது." என்றெழுதப்பட்டிருத்தலால், சிவஞானசித்தியாருட் கூறிய இப் போலிவகைகளுக்கு ஆகரம் பௌஷ்கராகமமாயிருக்க வேண்டுமென்று தோன்றுகின்றது. ஆனால், சிவாக்கிரயோகிகளுரையிற்காட்டிய பௌஷ்கராகம வசனங்களுள் ஒன்றேனும் பக்கப்போலி முதலியவற்றை இத்துணையவெனப் பகுத்துக்காட்டிப் பெயர்கூறியதாகக் காணப்படவில்லை.

ஆதலானிதனுண்மை பௌஷ்கராகமத்தை ஸமக்ரமாகப் படித்தோர்வாய்க் கேட்டறியத்தக்கது.

சித்தியாருரைகளுள்ளும் இடையே காட்டப்பட்டபெயரும், உதாரணங்களும், ஒரு சில செவ்வியவல்ல. எங்ஙனமெனில்? மறைஞானதேசிகருரையுள் பக்கப்போலியின் பாகுபாடுகளை யுரைக்குமிடத்து,—

௧. பட்சாபாசம். ௩. பிரதிஞ்ஞாபாசம்

௨. அனுமானாபாசம் ௪. வசனாபாசம்

என்றெழுதப்பட்டுள்ளன.

இவற்றுள், முதலதாகிய பக்ஷாபாசம் என்பது, "பக்கப்போலி' என்ற பெயரின் பரியாயமாயிருத்தலால், அது நால்வகைப் பக்கப்'

போலிக்கும் பொதுப்பெயராவதல்லது அவற்றுள் ஒன்றற்குச் சிறப்புப்பெயராக வழங்கத்தகுவதன்று.

அதற்குக்காட்டிய உதாரணவிளக்கங்களும் ஒன்றோடொன்று பொருந்தாக்கூற்றுயுள்ளன. அவை வருமாறு:—

"பக்ஷாபாசமாவது—அநுஷ்ணம் வன்னி, ஈதனுமானம். எ-து. பட்சமாயுள்ள வன்னியிடத்துச் சூடில்லாமையாபாசமாகையாலறிக" என்பனவாம். இங்குக்காட்டியவுதாரணம் பக்கப்போலி ஒன்பது வகையென்னும் பிறன்கோட்கூற்றினுள் ஒன்றாகிய பிரத்தியட்சவிருத்தம் என்னும் பக்கப்போலியின் பாற்படுவதாயிருக்கிறது.

இரண்டாவதாகக்காட்டிய அநுமானுபாசம் என்றபெயர் ஏதுப்போலிமுதலியவற்றிற்கும் உரிய பொதுப்பெயராதலால் அதுவும் பக்கப்போலிவகையுள் ஒன்றற்குச் சிறப்புப்பெயராகமாட்டாது. இவ்வாறே பிறவுள்ளனவும் சில பொருந்தாக்கூற்றுக்களாம்; ஆதலால் இத்தகைய வாக்கியங்கள் உரையாசிரியர்கூற்றின்வேறாகப் பிறரெழுதிச்சேர்த்த இடைச்செருகலென விலக்கத்தக்கன.

இனி, அவ்வுரைமுடிவில் "அப்பிரசித்தவிசேடணம், அப்பிரசித்தவிசேடியம், அப்பிரசித்தோபயம், அப்பிரசித்தசம்பந்தம் எனக்கூறுவாருமுளர்" என்று பிறன்கோளாகக்காட்டிய நான்கும் மணிமேகலையுள்ளும் வழங்கப்பட்டன; அநுமானவிளக்கத்தில் விளக்கப்பட்டன. இவற்றுள் அப்பிரசித்தசம்பந்தம் என்ற பெயரே மணிமேகலைப்பதிப்பிலும் பழைய ஏட்டுப்பிரதிகளிலுமுள்ளது. அது "எதிரிக்கிசைந்தபொருள்சாதித்தல்" என்னு மிலக்கணத்தோடும் "வேறுசாதிக்கவேண்டாதாகும்" என்றவிளக்கவுரையோடும் பொருந்தும்படி அப்பிரசித்தாசம்பந்தமென்று அநுமானவிளக்கத்தில் திருத்தியுரைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது இன்னும் ஆராயத்தக்கது.

இனி, சிவாக்கிரயோகிகளுரையில் இந்நான்கினையும் முறையே

1. "ஓரிடத்திற் பக்ஷமில்லாமையினாலே"
2. "ஓரிடத்திற் பக்ஷத்தன்மையில்லாமையினாலே"
3. "ஓரிடத்திற் பக்ஷப் பக்ஷத்தன்மையிரண்டுமில்லாமையினாலே"

4. "ஓரிடத்தி லிரண்டுமிருந்தும் வியாத்தியில்லாமையினாலே" என இலக்கணங்கூறி, இவற்றுட் பக்ஷமில்லாமைக்கு;—"ஆகாயத் தாமரைவாசனையுள்ளது; தாமரைத்தன்மையால்; குளத்திலுண்டான தாமரைபோலவென்பது" என்று உதாரணங் காட்டப்பட்டது. இத னுள் "ஆகாயத்தாமரைவாசனையுள்ளது" எனப் பக்கவுறுப்புப் பிழை படக்கூறும் அத்துணையே உதாரணமாம், அஞ்சியவை வேண்டாதன வாம்.

இங்குப் பக்கப்பொருளாகக்கூறிய "ஆகாயத்தாமரை"என்னும் சொல்லுக்குப் பொருளில்லாமையா லிது பக்ஷமில்லாமை—என்னும் ஏதுப்போலியாயிற்று. இதுவே அப்பிரசித்தவிசேடியமென்றுவழங் கப்படுவதாம்.

இனி (இரண்டாவதாகிய) பக்ஷத்தன்மையில்லாமைக்கு,—"ஆன் மா நித்தியன் அணுரூபமாகலின் என்பது" என்று உதாரணங்காட்டப் பட்டிருக்கிறது. இங்கும் அணுரூபமாகலின்" என்ற ஏதுவாசகம் வேண்டாகூறுதலாம். எஞ்சிய "ஆன்மாநித்தியன்" என்ற பக்ஷ வசனமே யிலக்கியமாம். அது எல்லாம் அநித்தியம் என்னும் புத்தனை நோக்கிக்கூறுமிடத்து அவனுக்கு இப்பப் பக்ஷத்தன்மையாகக் காட் டப்பட்ட நித்தியத்துவமாகியவிசேடணம் ஒரு பொருளிலும் காணப் படாமையால் அப்பிரசித்தவிசேடணமென்னும் பக்கப்போலியாக லாம். புத்தமதத்தினனல்லாத வைதிகனைநோக்கிக் கூறுங்கால் இது பக்கப்போலியாகாது.

இனி (மூன்றாவதாகிய)"பக்கம் பக்கத்தன்மை யிரண்டுமில்லாமை" என்னும் ஏதுப்போலிக்கு,—"முயற்கோடு கந்தமுள்ளது; பிருதிவி விகாரமாகலான்" என் றுதாரணங் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. இதன் கண்ணும் 'பிருதிவிவிகாரமாகலின்' என்னும் ஏதுவாசகம்வேண்டாது கூறுதலாம். எஞ்சிய"முயற்கோடுகந்தமுள்ளது" என்பதே உதாரண மாக வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். அப்படி வைத்துக்கொண்டாலும், முயற்கோடென்பது யாண்டும் பிரசித்தமில்லாமையால் அது பக்ஷ மில்லாமையாகும். கந்தமுள்ளது என்பதிலுள்ள கந்தமுண்மையாகிய பக்கத்தன்மை நாற்றப்பொருள்களிற் பிரசித்தமாகையால் அது பக்கத்தன்மையில்லதாகமாட்டாது. ஆகவே இது, "ஆகாயத்தாமரை

னாற்றலுடையது" என்றதுபோலப் "பக்கமில்லாமை" என்னும் பக்கப்போலிக்குக்காட்டியவுதாரணமாய் ஈண்டைக் கேலாதாமெனவறிக. இதற்குகாரணம் அப்பிரசித்தோபயமென்னும்பக்கப்போலிக்கு மணிமேகலையுள்ளும் அநுமானவிளக்கநூலுள்ளுங் காட்டியிருப்பது பொருந்தும்.

இனி நான்காவதாகிய பக்கப்போலிக்குக்காட்டியுள்ள பக்கம் பக்கத்தன்மை யிரண்டுமிருந்தும் வியாத்தியில்லாமை" என்ற பெயரும், இலக்கணமும், உதாரணமும் ஒருவாற்றானும் பொருந்துவனவல்ல. மற்றவுரைகாரர் கூறியனவும் நன்குவிளங்கவில்லை: இவையெல்லாம் அளவை நூல்வல்லாரானாராயத்தக்கன.

திரு. நாராயணையங்கார்,
பத்திராதிபர்.

உ

தனிநிலைச்செய்யுட்கோவை.

(௨௮௪-ம் பக்கத்தொடர்ச்சி.)

18. புலனெறி போகிய புலவோர் மாக்கடம்
முலக வாழ்க்கை கிருவகை யுளவே
அவைதாம்,
பொருள்பல போற்றலும் போற்றிய வாக்கலும்
பொருள்போற் றொருவற் காக்கல் பொருந்தாது
ஆக்கு மொருவற் கப்பொருள் செய்தலும்
பொருந்தா தாற்றல் பொருந்திசி னோரே
பொருள்செயல் வல்லோ ரல்லா தோரே
யாக்கல் வல்லோ ராற்றல ராடவ
ரேனையர் மடவோ ரென்பது கொண்டு
பொருள்செய லாடவர் புறத்தினூஉ மாக்கள்

மடவோர் புறத்தினூஉம் வைத்தனர் மாதோ
இவ்வகை யானே முன்னோர் தம்முள்
ஆடவ ரெல்லா மரும்பொருட் பயிற்சியை
நாடினர் நூல்வழி நங்கைய ரெல்லாம்
வீட்டோ டடலம் விளக்குந் தூய்மையும்
பணிமொழி மொழிதலும் பண்ணுங் கிழவோ
னணிமொழி யுளத்தமைந் தடங்க நிற்றலும்
பிணிநின் றடாது மருந்துபல பேணலும்
விருந்துபுறந் தருதலும் வேட்டக வாழ்க்கை
வளத்தக நிற்றலு மனைமாண் பூணலு
மென்றிவை யெல்லா மிணைத்தியைந் தனரே
யிவ்வழிப் போந்த வேந்திழை யாருட்
பாமன் றேற்றினர் பலரே மன்ற

இனியே,

அவ்வெலாங் கல்வியென் றறியா தோரே
பின்னோர் தம்மை யிழித்துரைத் தம்மா
தம்முறு மகளிர்க் கந்நிலை தபுத்தா
நம்முறு செயலி னலனவிக் குநரே

இவரே,

கருவி தரீஇக் காரிய மிழக்குநர்
நான்மறை யறீஇ வழக்குமுறை நங்குநர்
மடையர் கைக்குட் டம்முயிர் வழங்குநர்

ஆதலின்,

ஆடவர் மடவோ ரவ்விரு வோருந்
தத்தந் நெறியிற் றவாஅ ராகி
நிறத்தொடு நிலைதழீஇ நிற்ற
றைத்திறத் துயருமா றதுவா கும்மே.

19. மணமகன் வாழ வாழவே வாழ்தன்
மணமகன் றாழத் தாழவே தாழ்த
லரியவினை விளக்கினை யொளியினன் பினட்கே

பொருளெழின் முதலாப் பொலிவுழீஇ யன்பு
புரிதலு மவையே போகுழிக் குறைக்கலு
முரிய பிறவேட் டன்புசெய் குநட்கே
இவட்கே,
பிணியிடைப் பட்டுப் பேணெழில் கெட்ட
கணவனைக் காதல் செய்தன் முதல
வியைத்தல் கருதி வியைத்தன ரான்றோர்
கணவற் றணந்த காரிகை யோளே
யவனோ டெரியிடைப் போதன்மற் றம்மா
கைம்மை காத்தலென் றிவ்விரு பாலே
யாதலிற் கைம்மை யகற்றி மற்றோர்
காதலர்ப் பேணல் கடன்மட வோர்க்கென
நீஇறு மென்பது மின்னா
மோதுகடல் சூழ்ந்த மூதுல கோர்க்கே.

20. வளர்பொரு ளுடையுநர் வாழ்க்கை
கண்பொத் தன்ன காரிருள் கடப் போற்குச்
சேயிடைக் கண்ட தீவிளக் கற்றே
தேய்பொரு ளுடையோர் செய்கைத் தீவிளக்
கொரீஇ வெளிப் புகுநர்தம் முண்மை
மரீஇயற் றென்று வகுத்துரைத் தனரே.

21. வான்பயிர் முதலா வளர்வழிப் புன்னிக்
கழுத்திடைப் பிணித்த கயிற்றினது கடையைப்
பலாவடிப் பிணீஇப் பைம்புல் லார
விடுத்த வெருமை யாயிடை வெம்முட்
செடியொடு சுற்றுபு சிக்கித் திகைதிற
னீக்கிக் காக்குமா றெய்தி நிகழ்த்துவோ
னுடல்படு துயரே யுறுவர்
மடவர் படுதுயர் மாற்றவந் தோரே.

22. மலர்ந்து வளனுற வளர்வன வளர்தல்
வாய்மட வோர்தம் மனன்பூத் தோரை
யாய்ந்து வதுவை யயர்ந்தன ராயி
னட்பிடை யறுகிலர் நாளிடைக் கொழுநர்த்
தட்டுநலி வினையிடைச் சார்தலுற் றனர்கில
ரறிவுடைக் குழுவி யாற்றலொடு பெறுகுவ
ரென்குநர் வதுவை யில்லுழி மலர்ந்த
மாதரார் தங்கண் மனன்பிறர் தம்மைக்
காதல் கூர்ந்து கருதா தேயோ
காதல் கூர்ந்த கணவரை யேயோ
மணப்பர் பிறர்தமை வதுவைபுரி யாரோ
முன்னுள்ளி னோரைப் பின்னே யெள்ளலு
முன்னெள்ளி னோரைப் பின்னே யுள்ளலு
நன்னெறி கொல்லோ நாள்சில பழகிக்
கலந்த லன்பொடு பலநாட் கழிப்புக்
கினியது கொல்லோ வின்றுணைத் தணவழிந்
தினைவுறு நங்கைய ரிற்றைஞான் றிலர்கொ
லினைய வதுவையொடு கைம்மை நோற்கில்லாப்
பெண்டிர் வதுவையும் பேணுநர் மாண்ட
பெரும்பொருள் பெறீஇயர் பேரியாண்டு படைத்த
வருந்துணை யிழந்த வாயிழை யவரை
வரைந்த வறனில் வன்னெஞ் சோரே
புயனேர் கூந்தற் பிறைநேர் நறுநுதற்
கயனேர் பிறழ்கட் கனிநேர் செவ்வாய்க்
குறுமக ளோரைக் கொதிக்கவைக் குநரே
இனிமற் றம்மா வெழிலிரு மகளிரை
யனையர்தந் நலனே தந்நல னுக்குஞ்
சான்றோ ரறிவறீஇத் தக்கார்க் கினிதளித்
தான்றவன் பிருவரு மளாஅய்நல னெய்த
நன்னுடோறு நயந்தழைத் தளப்பில்
வண்மையொ டொருவர்மற் றொருவர்க் குயிருட
னண்ணினராக நட்பமர் காதலைத்

தொட்டிற் பழக்கத் துறைப்பாற் படுத்தி
வாய்வெறுப்பு முதல மாய்த்து வாழ்ந்தனரே
யாதலிற் சிறிள வாய்தொடி யவரை
யேதமில் காளையர்க் கீகென்
றோதினர் மூதுரை யொண்டவத் தோரே.

23. ஒருதுறைப் பணிமாட் டேற்றோர் தம்முள்
அழுக்கா றுமுதலதஞ் சினையென வண்டஇப்
பழிப்பாஞ் செந்நீர்ப் பதர்பல ரம்மா
கரப்போர் வில்லாக் காண்பி னுளத்து
நன்னிலை நண்ணிய நல்லோர் சிலரே
பின்னவ ரேற்றக் காற்று ராய
முன்னவர் முதல்வர்தம் முறையிருப் புணர்கிலாப்
பின்னவர் தலைக்கூஉய்ப் பேணுதல் காட்டி
யன்பமர் காத லையரின் றற்ற
லென்னு மறிகிலா தன்னேன் வெய்துறீஇ
நொய்தி னெய்யசொற் கயக்கவாய் துவன்று
வைதன னெனச்செவி வழிநெருப் பேற்ற
வாய்மடித்து வெகுண்டு துடித்துக் கைபுடைத்
துரப்பியவ னுரைத்தெலாந் தம்மே லேற்றினர்
செங்கட் டீயினர் சிந்துறு மூக்கின
ருலகுநகை வினையின ருச்சிக் கூப்பிய
நிலையுடைக் கையினர் நெறிபிறழ் மெய்யினர்
நாநடுங் குரையினர் நவிறற் கேசாய்.
செவிபடைத் துழற்றுஞ் செயிருறு தலைவர்
பிறர்மனங் காண்கிலாப் பேதைய ரிவரே
பொருள் பெற்றமையாற் புடைகது வெனினுரை
யருளற் றொறுக்கி யறத்துவேர் களைகுநர்
இனியே,
விண்கா னெருப்பு நீர்மண் ணென்றுங்
கைம்பெரும் பூதத் தாட்சியு மாற்றலும்
பெற்றில ரதனாற் பிறங்கி
யுற்றன ரம்மா வுலகத்துப் பலரே.

24. தொடுதோன் முதல துன்னிழி சினர்வாழ்
குடில்வாய் நின்று கூறிய வாற்றிப்
படுசோ றுண்டுவளர் பார்ப்பனச் சிறுவன்
முகந்தரு குறிகொடு முந்தைநிலை தெளிந்தாங்
கலங்குழை தந்தை யந்தணன் கடுப்ப
விற்றைஞான் றியலுமித் தமிழர்முன் னிலைதெரி
பெற்றிதரு பண்டைப் பெருநூல்
கற்றறிந் தோர்மனங் கலங்கியழி குநரே.

25. இற்றைஞான் றம்மா வினிதியல் வாழ்க்கை
நற்றமிழ்க் கற்பா னண்ணு தாதலின்
வேற்றுமொழிப் பயிற்சி வேட்டன மென்குநர்
நந்தமிழ் நாட்டு நற்புலத் துழுவோர்
நெய்த்தோ ரொத்த நென்முதற் கூலமும்
பிறர்தமைப் பிரிந்த பிறவுந் தம்மிடைக்
குறுகிய நோக்கங் கூர்த்துக் குறிக்கொளா
துண்டுந் துய்த்து முவந்துங்
கண்டுயில் வேட்டுக் கடமையிழந் தோரே.

26. முடிகவித் தென்ன முகமலர்ச்சி செய்குந
வடிவேற் குத்தின் வருத்துந பாலொடு
தேனுண் டாங்குச் செவியிடைப் பொழியுந்
தீஞ்சுவை சான்ற வேம்புதின் றாங்குக்
கயத்தல் சான்ற வாற்றறவழ் சொல்லின
மூப்புத்தளர் வோட்டி வீர முழக்குந
காமப் போக்கைக் கடிந்தரு ளூட்டுந
விருப்புடை நெஞ்சை யிளக்கிக் குழைக்குந
விவற்றெதி ரின்னவும் பிறவு மேற்புழிப்
பாட்டிடை நாட்டிப் பார்க்குவியப் புறுத்தும்
புத்தமு தொத்த முத்தமிழ்ப் புலவோர்
பொருளுடை யவரேற் புடைசூழ் செல்வ
மருடரு கல்வியி னுட்சிறான் றவரே
யில்லா தவரே விழைபபவர்
கல்லா மடவரெனக் கருதுநிலை யவரே.

27. தாய்மொழி வெறுத்துப் புறமொழி தழுவுந
ரவர்மற் றம்மா வயலவர் மனத்த
மறைவுழிக் கரந்திகழ் மாண்பில் செயல
முன்னறி கிலராய்ப் பின்முழு தறிந்தன
ருன்னிய வுடன்பெற் றுயர்ந்திசி னோரே
யாதலி னன்றே யங்ஙன மாற்றின
ரிஃதிற் றகமற் றிவருட் சிலரே
மரபுவரு தெய்வ மாய்த்துப் புல்லிய
புறக்கோட் காளராய்ப் புகுந்தழி குநர்சிலர்
மீக்குயர்த்து வினையே மயிருடை மேற்றென
முகத்தன தலையின மழிக்குநர் நீட்டுந
ரறுவைமுந் துடையொரீஇ யங்கி கொள்குநரிவர்
மூக்குமுந் துறப்பெலா முரண்டு களைகில்லா
வாக்கம் புரிதிற னதுநன்று மன்ற
இனியே,
மேனாட்டுரை பயில் சிறுதொழில் வெளிற்றுப்
புலையனைப் பாரான் மன்றுபுகுத் துநர்கொல்
கலைவில் கருத்து மாற்றலுங் கவின்பெறு
முண்மை தெளி கிலரா யுலைவுற்
றெண்மையிழுந் தொழிகுந ருலகத்துப் பலரே.
28. எண்ணிய வெண்ணுவ வெல்லாஞ் சிலவொலி
நண்ணுறச் செய்குநர் நாழிகை யிடத்திற்
சேயோர் கருத்துஞ் செயிரற்றுத் தெளிதற்
காயவ் வொலிக்குச் சிலவரி யமைக்குநர்
நெஞ்சே யவற்றை விழிவழி நேடிக்
கொண்டபொரு டெரீஇக் கூடுமொலி குறித்தமை
யெண்வகை யுறுப்பினு ளேற்குமா முயன்று
புறத்தவர் செவிவழிப் புகுத்திநொடி யுணர்த்துந்
திறத்துயர்வு வழக்காற் றெளிகில ரினியே
வேற்றுமைப் பட்டு விளங்கொலி பிறவான்
அவ்வெலா மளந்தறி யாற்றலுஞ் சான்றனர்
இவற்றாற்,

சிலம்பொலி குறிப்புமுதற் செய்பறவை முதல
நம்ம னேரி னவின்றுணர் வனவா
வலமர லற்றுங் கறிதல்
புலனெறி போகிய புலவர்க்குக் கடனே.

(தொடரும்.)

S. வயிரமுத்து.

௨

திருக்கச்சிநெறிக்காரைக்காட்டுச்
சோழசிலாசாசனங்கள்.

(௩௩௪-ம் பக்கத்தொடர்ச்சி.)

(திருக்கச்சிநெறிக்காரைக்காட்டில் திருக்கையாலீச்வரர் எனும் ஸ்ரீ சத்தியநாதீசுவரசுவாமிகோவிலின் கர்ப்பக்கிரகத்தின் தெற்கு சுவரில், நடுவுப்படை தென்மேற்கில் விநாயகக்கடவுளின்கீழ் ஆரம்பம்.)

கோப்பரகேசரிவன்மரான உடையார்
ஸ்ரீ ராஜேந்திர சோழதேவர் மெய்க்கீர்த்தி.

1-வது வரி.

திருமன்னிவளர இருநிலமடந்தையும்
போர்ச்சயப்பாவையும் சீர்தனிச்செல்வியுந்
தன்பெருந்தேவியராக்கி இன்புற
நெடுதியலூழியுள் இடைதுறைநாடுந்
துடர்வனவேலிப் படர்வனவாசியும்
சுள்ளிசூழ்மதிட் கொள்ளிப்பாக்கையும்
நண்ணற்கருமுரண் மண்ணைக்கடக்கமும்
பொருகடலீழத் தரையர்தம்முடியும்
ஆக்கவர்தேவியர் ஓங்கெழிலிமுடியும்

முன்னவர்பக்கல் தென்னவர்வைத்த
சுந்தரமுடியும் இந்திரனாரமும்
தெண்டிரையீழ மண்டலமுழுவதும்
எறிபடைக்கேரளன் முறைமையிற்சூடும்
குலதனமாகிய பலர்புகழ்முடியும்
செங்கதிர்மாலையும் சங்கதிர்வேலைத்
தொல்பெருங்காவற் பல்பழந்தீவும்
செருவிற்சினவி லிருபத்தொருகால்
அரசுகளைகட்ட பரசுராமன்.
மேவருஞ்சாந்திமத் தீவரண்கருதி
இருத்தியசெம்பொற் றிருத்தகுமுடியும்
பயங்கொடுபழிமிக முயங்கியில்முதுகிட்
டொளித்தசயசிங் களப்பெரும்புகழொடும்
பீடியல்இரட்ட பாடிஏழரை
இலக்கமும்நவநிதிக் குலப்பெருமலைகளும்
விக்கிரமவீரச் சக்கரக்கோட்டமும்
முதிர்வடவல்லை மதுரமண்டலமும்
காமிடைவளைய நாமணைக்கோணையும்
வெஞ்சிலைவீரர் பஞ்சபள்ளியும்
பாசடைப்பழன மாசுணிதேசமும்
அயர்வில்வண்கீர்த்தி ஆதிநகர் அவையிற்
சந்திரன்தொல்குலத் திந்திரரதனை
விளையமர்க்களத்து கிளையொடும்பிடித்துப்
பலதனத்தொ(டு)நிறை குலதனக்குவையும்
கிட்டருஞ்(செறி)மிளை ஒட்டவிஷயமும்
பூசுரர்சேர்நற் கோசலைநாடும்
தன்மபாலனைப்பழித்து
வண்டுறைசோலைத் தண்டபுத்தியும்
இரண்சூரனை வைகத்தாக்கித்
தக்கணகீர்த்தித் தக்கணஇலாடமும்
கோவிந்தசந்தன மாவிழிந்தோட
தங்காதசாரல் வங்காளதேசமும்

தொடுகடற்சங்கு வொட்டலமஹிபாலனை
வெஞ்சமர்விளாகத் தஞ்சுவித்தருளி
ஒண்டிறல்யானையும் பெண்டிர்பண்டாரமும்
நித்திலநெடுங்கடல் உத்தரலாடமும்
வெறிமலர்த்தீரத் தெறிபுனற்கங்கையும்
அலைகடல்நடுவுட் பலகலஞ்செலுத்திச்
சங்கிராமவிசை யோத்துங்கவர்ம
ஞகியகடாரத் தரசனைவாகையம்
பொருகடல்கும்பக் கரியொடுமகப்படுத்தித்
துரிமையிற்பிறக்கிய பெருநெதிப்பிறக்கமும்
ஆர்த்தினகாநாப் போர்த்தொழில்(வாசலில்)
விச்சாதிரத்தோரணமும் மொய்த்தொளிர்
பன்மணிப்புதவமும் கன்மணிக்காதவமும்
நிறைதிருவிசையமும் துறைநீர்ப்பண்ணையும்
மன்மலையூரெயிற் றொன்மலையூரும்
ஆழ்கடலகழ்சூழ் மாயிருடிங்கமும்
கலங்காவலவனை இலங்காசோகமும்
காப்புறுநிறைபுனல் மாப்பபழமும்
காவலம்புரிசை மேவிலிபங்கமும்
விளப்பைந்துறுடை வளப்பைந்தூறும்
தலைத்தக்கோர்புகழ் தலத்தக்கோலமும்
திதமாவலவீரனை மாதமலிங்கமும்
கலாமுதிக்கடுந்திறல் இலாடமுத்தேசமும்
தேனக்காவாபொழில் மானக்காவாரமும்
தொடுகடற்காவல் கடுமுறட்கடாரமும்
மாப்பெருந்தண்டாற்கொண்ட
கோப்பரகேசரிவன்மரான

உடையார் ஸ்ரீராஜேந்திரசோழதேவற்கு யாண்டு ௰௩ (13th year of his reign) வது ஜயங்கொண்டசோழமண்டலத்து ஊற்றுக்காட்டுக் கோட்டத்துச் சிப்புரமான ஸ்ரீ பராந்தகச் சதுர்வேதிமங்கலத்தில் சபையோம் கையெழுத்து:—

(i) எயில்நாட்டுநகரம் காஞ்சிபுரத்து திருக்காரைக்காடு மடமுடைய திருக்காரைக்காட்டுபிச்சன் கைப்யாலித்தேவர்பண்டாரத்து யாங்கள்கொண்டு கடவபொன் தன்மகட்டளைக்கல்லால்.துளை நிறை பொன் நூற்றுக்கழஞ்சு இப்பொன் நூற்றுக்கழஞ்சும் (100-கழஞ்சு) கழஞ்சின்வரவரயாண்டுவரை பொலிசைநெல் அருமொழித்தேவன் மரக்காலால் இருகலமாக (2-கலம்) நெற்செய்துவந்த பொலிசைநெல் இருநூற்றுக்கலம்; இந்நெல் இருநூற்றுக்கலமும், காழும், பதரும், வாலும், உலகும், பாற்கூலியும், நாங்களேபட்டு திருக்காரைக்காடுடையார் திருமுற்றத்தேகொடுவந்து இந்த ஸ்தானமுடையார்வசம் ஆட்டாண்டுவரை இத்தேவர் பண்டாரத்து அளந்து, தரவுகொள்வோமாகவும்; இம்முதற்பொன்கொள்கவென்று சொல்லப்பெறுதோமாகவும்; இந்நெற் றண்டவந்தான் மெய்கண்டு சோறுகொடுப்பதாகவும், இதிற்பிறம்பில் தன்மாஸனமுதலாகத் தான் வேண்டுகோவுக்கு நிசதம் கழஞ்சுபொன் (1-கழஞ்சு) பொன் நான் எடுத்துக்கொள்கவென்று இம்மன்றுபாடிறுத்து, இந்நெல் இருநூற்றுக்கலம் ஆட்டாண்டுதோறும் சந்திராதித்தவரை அளப்பதாகவும்; இந்நெல்லுக்கு விரோதநின்றோம் கங்கையிடை குமரியிடைசெய்தார் செய்தபாவத்திற் படுவதாகவும்; இப்பாவப்பட்டு இந்நெல் சந்திராதித்தவரை ஆண்டுதோறும் கொடுசென்று அளப்பதாகச் சிலாலேகைசெய்துகொடுத்தோம். முற்சொல்லப்பட்ட ஊற்றுக்காட்டுக்கோட்டத்து, சியபுரநாட்டு, சியபுரமான ஸ்ரீ பராந்தகச்சதுர்வேதிமங்கலத்து ஸபையோம்.

இவர்கள்பணிக்க எழுதினேன்; இவ்வூர்காணத்தான்,

நூற்றுப்பதின்றுவன், விநாயகனேன்.

இவை யென்னெழுத்து ஒன்றும்.

(2) யாண்டு ௰௩ (13th year) வது ஜெயங்கொண்டசோழமண்டலத்து, மணயிற்கோட்டத்து, புரிசைநாட்டு, திருவூறல்புரத்து, அமராயித்தச்சருப்பேதிமங்கலத்து ஸபையோங் கையெழுத்து. எயில்கோட்டத்து, எயில்நாட்டு, நகரம் காஞ்சிபுரத்து, திருக்காரைக்காடு மட்முடைய, திருக்காரைக்காட்டுப் பிச்சன், கைப்யால் இத்தேவர் ஸ்ரீ பண்டாரத்தில் யாங்கள் கொண்டுகடவிய பொன். தன்ம கட்டளைக்கல்லால் (அக்காலத்து மாற்று அறியுங்கல்) துளை நிறை (ஓர் எடை)

பொன் ஐம்பதின் கழஞ்சு (50, gold coins) இப் பொன் ஐம்பதின் கழஞ்சினுக்கும், பொன் கழஞ்சினுக்கு ஆண்டுவரை அருமொழித் தேவன் மரக்காலால் நெல் இருகலமாக நெற்செய்துவந்தநெல் நூற்றுக்கலப்; இந்நெல் நூற்றுக்கலமும் (100 kalams of Paddy) காழும் பசும், பூழ்தியும், உலகும், பாற்கூலியும் நாங்களேபட்டு திருக்காரைக்காடுடையார்வசம் பண்டாரத்தளந்து தரவுகொள்வதாகவும்; இம்முதற்பொன் கொள்கவென்று சொல்லப்பெறுதோமாகவும்.........

(4-வது) இந்நெல்லு தண்டவந்தாற்கு மெய்கண்டு சோறுகொடுப்பதாகவும், இதற்றிறம்பில், தன்மாஸனமுதலாகத் தான்வேண்டுகோவுக்கு நிசதம் கழஞ்சுபொன் எடுத்து மன்றுபாடு பெறுவதாகவும் மன்றுபாடுசென்று நின்று மறுக்கவும் புள்ளிகுத்திவிக்கவும், பெறுதாகவும், இம்மன்றுபாடிறுத்து இந்நெல் சந்திராதித்தவரை ஆண்டுதோறும் அளப்பதாகவும்; இந் நெல் ளளப்பதற்கு விரோதஞ்செய்தோம் கங்கைஇடை குமரியிடை செய்தார் செய்த பாவதநிற் படுவதாகவும், இப்பாவப்பட்டு மிந்நெல் சந்திராதித்தவரை ஆட்டாண்டுதோறும் கொடுசென் றளந்துகுடுப்பதாகவும் சிலாலேகைசெய்துகொடுத்தோம்; முற்சொல்லப்பட்ட, மணையில்கோட்டத்து, புரிசைநாட்டு, திருஊறல் புரத்து, அமராயிதச்சருப்பேதிமங்கலத்து ஸபையோம் இவர்கள் பணிக்காவெழுதினேன், இவ்வூர் காணத்தான்,

தனிப்பள்ளி காலகாலநேன்,

இவை பென்னெழுத்து ஒன்றும்

(3) ...ழ்.....யாண்டு ௰௩ (13th year) வது ஜயங்கொண்ட சோழமண்டலத்து எயில்கோட்டத்து எயில்நாட்டு (...பிரமதேயப்) சிறுகச்சிப்பேட்டு ஸபையோங் கையெழுத்து.

எயில்கோட்டத்து, எயில்நாட்டு நகரம் காஞ்சிபுரத்து திருக்காரைக்காட்டு மடமுடையமாதேவன் உத்தமத்தனை திருக்காரைக்காட்டுப் பிச்சன் கைப்யாலித்தேவர் ஸ்ரீபண்டாரத்து கொண்டகடவபொன் தன்மகட்டளைக்கல்லால் துளைநிறைபொன் நூற்றுக்கழஞ்சும் இப் பொன் நூற்றுக்கழஞ்சினுக்கு (ஒரு) பொன் கழஞ்சினுக்கு ஆண்டு வரை அருமொழித்தேவன் மரக்காலால் இருகலமாக (2 kalams per Gold Coin) நெற்செய்துவந்த நெல் இருநூற்றுக்கலமும், காழும்,

பதரும், வாலும், பூழ்தியும், நீக்கி, உலகும், பாற்கூலியும் நாங்களே பட்டு திருக்காரைக்காடுடையார் திருமுற்றத்துக்கொடுவந்து தானமுடையார்வசம் பண்டாரத்தளந்து தரவுகொள்வதாகவும்; இம் முதற்பொன் கொள்ளவென்று சொல்லப்பெறுதோமாகவும், இந்நெல் தண்டவந்தார்க்கு மெய்கண்டு சோறுங்கொடுப்பதாகவும் இதற்றிறம்பில் தன்மாஸன முதலாகத் தான் வேண்டுகோவுக்கு நிசதம் கழஞ்சு, பொன்கொள்கவென்று(...மன்றுபாடுசென்று..) இந் (5-வதுவரி) நெல் இருநூற்றுக்கலமும் சந்திராதித்தவரை ஆண்டுதோறு மறப்பதாகவு மளப்பதாகவும், இந்நெல்லுக்கு விரோதஞ்சென்றோம் கங்கையிடை குமரியிடை செய்தார் செய்த பாவத்துப் படுவதாகவும், இப் பாவப் பட்டு இந்நெல் சந்திராதித்தவரை ஆட்டாண்டுதோறும் கொடுசென்றளந்துகுடுப்பதாகச் சிலாலேகைசெய்துகொடுத்தோம் முற்சொல்லப்பட்ட எயிற்கோட்டத்து, பிரம்மதேயம், சிறுநச்சிப்பேட்டு சபையோம். இவர்கள் பணிக்காவெழுதினேன் இவ்வூர் காணத்தான்,

புரிவிபலிபேன்,
இவை என்னெழுத்து.

(4) யாண்டு ௰௬-வது (16th year. ௬-போலத் தோன்றுகிறது) ஜெயங்கொண்ட சோழமண்டலத்து, ஊற்றுக்காட்டுக்கோட்டத்து, ஊற்றுக்காட்டுநாட்டு உத்தமசோழச் சருப்பேதிமங்கலத்து சபையோங் கையெழுத்து.

எயில்கோட்டத்து, எயில்நாட்டு, நகரம், காஞ்சிபுரத்து, திருக்காரைக்காட்டு மடமுடைய, மாதேவன் உத்தமகேதன், திருக்காரைக்காட்டுப் பெரியபிச்சன் கையாலி இத்தேவர் ஸ்ரீபண்டாரத்து யாங்கள் கொண்டு கடவபொன் தன்மகட்டளைக்கல்லால் துளைநிறைபொன் நூற்றுக்கழஞ்சும் (100 Gold Coins) கொண்ட பரிசாவது; பொன் கழஞ்சினுக்கு ஆண்டுவரை பொலிசைநெல்லு (பொலிசை=இலாபப், வட்டி) அருமொழித்தேவன்பரக்காலால் நெல் இருகலமாக நெற் செய்துவந்ததில் இருநூற்றுக்கலமும் (200 kalams of paddy) இந்நெல் இருநூற்றுக்கலமும், காழும், பதரும், வாலும், பூழ்தியுநீக்கி, உலகும், பாற்கூலியும் நாங்களேபட்டுதிருக்காரைக்காடுடையார் திருமுற்றத்தே கொடுவந்து அளந்து தானமுடையார்வசம். இத்தேவர்

பண்டாரந்தளந்து தரவுகொள்வதாகவும், இம்முதற்பொன்கொள்கவென்று சொல்லப்பெறுதிருக்கவும்; இந்நெல் தண்டவந்தார்க்கு மெய்கண்டுசோறுகொடுப்பதாகவும்; இதற்றிறப்பில் தன்மாஸனமுதலாகத் தான் ....

........(6-வது வரி...) மாகவும் இம் மன்றுபாடு இறுத்து இந்நெல் லிருநூற்றுக்கலமும் சந்திராதித்தவரை ஆட்டாண்டுதோறும் அளப்பதாகவும் இந்நெல்லுக்கு விரோதகீன்றேம் கங்கையிடை குமரியிடை செய்தார்செய்த பாவத்திற்படுவதாகவும் இப்பாவப்பட்டு இந்நெல் சந்திராதித்தவரை ஆட்டாண்டுதோறும் கொடுசென்று அருமொழித்தேவன் மரக்காலால் இருநூற்றுக்கலமுமளந்து குடுப்பதாகவும் சிலாலேகை செய்துகொடுத்தோம். முற்சொல்லப்பட்ட உத்தமச்சோழச்சருப்பேதிமங்கலத்து சபையோம். இவர்கள் பணிக்காவெழுதினேன்.

இவ்வூர் காணத்தான்,
குமரசத்திதநாடையான் நாலாயிரவனேன்,
இவை என்னெழுத்து.

(5) யாண்டு ௰௬ (16th year) வது ஜயங்கொண்டசோழமண்டலத்து, மலையில்கோட்டத்து, கான்றூர்நாட்டு, மழலைமங்கலத்து ஸபையோம் கைபெழுத்து.

எயில்கோட்டத்து, எயில்நாட்டு, நகரம் காஞ்சிபுரத்து திருக்காரைக்காட்டு மடமுடைய மாதேவன் உத்தமசிதனை திருக்காரைக்காட்டுப் பெரியபிச்சன் கையாலி திருக்காரைக்காடுடையார் ஸ்ரீ பண்டாரத்து யாங்கள் கொண்டு கடவ பொன் தன்மகட்டளைக்கல்லால் துளைநிறைப்பொன் நூற்றுக்கழஞ்சு, இப்பொன் நூற்றுக்கழஞ்சுப் (100 gold coins), கொண்டபரிசாவது:— பொற்கழஞ்சினுக்கு ஆண்டுவரை பொலிசை அருமொழித்தேவன்மரக்காலால் நெல் இருகலமாக நெற்செய்து இப்பொன் நூற்றுக்கழஞ்சினுக்குவந்தநெல் இருநூற்றுக்

கலமும்,* இந்நெல் இருநூற்றுக்கலமும், (ஒரு கழஞ்சுபொன்னிற்கு வட்டிநெல் 2-கலமாக, 100-கழஞ்சினுக்கு 200-கலம் நெல்) காழும், பதரும் வாரும், பூழ்தியும், நீக்கி, உலகும், பாற்கூலியும் நுங்களேபட்டு திருக்காரைக்காடுடையார் திருமுற்றத்தே கொடுவந்து தானமுடையார்வசம் இத்தேவர்பண்டாரத்து அளந்து தரவுகொள்வதாகவும் இம்முதற்பொன் கொள்கவென்று சொல்லப்பெறுதோமாகவும். ....

7-வது வரி இதற்றிறம்பில் தன்மாஸனமுதலாகத்தான் (வேண்டுகோவுக்கு) கழஞ்சுபொன் நாளெடுத்து மன்றுபாடுபெறுவதாகவும் இம்மன்றுபாடு சென்றுநின்று மறுக்கவும் புள்ளிருத்துவிக்கவும் பெறுதோமாகவும், மன்றுபாடிறுத்தும் இந்நெல் இருநூற்றுக்கலமும் சந்திராதித்தவரை ஆட்டாண்டுதோறும் அளப்பதாகவும், இந்நெல்லுக்குவிரோத நின்றோம் கங்கையிடை குமரியிடை செய்தார் செய்த பாவத்திற்படுவதாகவும் இப் பாவப்பட்டு இந்நெல் இருநூற்றுக்கலமும் சந்திராதித்தவரை ஆட்டாண்டுதோறும் கொடுவந்து அருமொழித்தேவன்மரக்காலால் அளந்துகொடுப்பதாக சிலாலேகைசெய்துகொடுத்தோம் முற்சொல்லப்பட்ட மணையில்கோட்டத்து, கான்றூர்நாட்டு, மழலைமங்கலத்து ஸபையோம்........

இவ்வூர் காணத்தான்,

வேங்கடவன், நரியன்மலையன்,

இவை என்னெழுத்து.

(இன்னும் வரும்.)

காஞ்சிபுரம், அ. நடேசசெட்டி,

85, செட்டித்தெரு,

சின்னக்காஞ்சிபுரம்.